

3. Офіційний сайт НАЦКОМФІНПОСЛУГ [Електронний ресурс] // НАЦКОМФІНПОСЛУГ – Режим доступу до ресурсу: <https://www.nfp.gov.ua>.

4. КОМПЛЕКСНА ПРОГРАМА РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ ДО 2020 РОКУ [Електронний ресурс] // Національний банк України. – 2015. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.bank.gov.ua/doccatalog/document?id=18563297>.

УДК 658.152

Масило О. О.,

аспірант I курсу

Одеський національний економічний університет

Науковий керівник - Гончаренко О. М.,

д.е.н., доцент, декан фінансово-економічного факультету

Одеського національного економічного університету

Управління ризиками інвестиційного проекту

Ефективне, науково обґрунтоване управління ризиками інвестиційних проектів підприємства вимагає розробки нових методичних засад і елементів теорії управління ризиками з урахуванням особливостей трансформаційних процесів в економіці.

Практична реалізація загальнометодичного підходу до фінансово-економічного аналізу й оцінки ефективності інвестиційних проектів передбачає наявність досить великої інформаційної бази, що включає правову, нормативно-законодавчу, маркетингову, інженерно-технічну й іншу інформацію, що характеризує сам проект і умови його здійснення. Більша частина цієї інформації носить прогностичний характер, не має необхідну повноту й точність, що позначається на вірогідності оцінок ефективності проекту, що залежать від конкретних умов його реалізації. З огляду на важливість цієї проблеми, велика увага приділяється методам фінансово-

економічного аналізу й оцінки ефективності інвестиційних проектів в умовах ризику й невизначеності.

Незважаючи на глибоку розробленість інвестиційної теорії, багато питань, пов'язаних із розробкою механізму управління ризиками інвестиційних проектів на підприємствах, залишаються невирішеними.

При інвестиційному проектуванні під невизначеністю розуміється неповнота й неточність інформації про умови реалізації проекту, а під ризиком - можливість виникнення таких умов, які призведуть до негативних наслідків для всіх або окремих його учасників.

Виділяють три основних групи причин невизначеності: незнання, випадковість (коли майбутнє подія в подібних умовах відбувається неоднаково) і протидії [1]. Невизначеність інформації про умови реалізації проекту об'єктивно не дозволяє оцінити ймовірність можливих наслідків подій (а часто й сам склад цих подій). На відміну від невизначеності ризик є суб'єктивною категорією, що припускає імовірнісну оцінку можливих подій[2].

На основі проведених досліджень, нами розроблена послідовність прийняття управлінських рішень при обмеженні економічного ризику й алгоритм управління ризиковою ситуацією, що містить управлінські рішення щодо формування банку даних, діагностики й обробки ризикової ситуації, контролю й розробки рекомендацій з підвищення ефективності управління ризиковою ситуацією.

Виходячи з різноманіття ризиків, необхідно проводити їхню оцінку в процесі реалізації інвестиційного проекту. Загальна послідовність оцінки ризиків проекту містить у собі наступні дії: виявлення джерел і причин ризику, етапів і робіт, при виконанні яких виникає ризик; ідентифікацію всіх можливих ризиків, властивих розглянутому проекту; оцінку рівня окремих ризиків і ризику проекту в цілому, що визначає його економічну доцільність; визначення припустимого рівня ризику; розробку заходів щодо зниження ризику [3].

Обмежувати економічний ризик необхідно на основі обліку послідовності управління ризиком залежно від часу реагування підприємства на ризикову ситуацію. На наш погляд, дії ризик-менеджменту з обмеження економічного ризику на підприємстві повинні включати три основні стадії: попередню, поточну й наступну. Необхідність виділення цих стадій обумовлена тим, що дії підприємства по обмеженню економічного ризику інвестиційного проекту починаються заздалегідь, задовго до початку продажу продукції або надання послуг, тривають у процесі розробки й впровадження проекту, і закінчуються тільки по закінченні життєвого циклу проекту.

У вищенаведених підходах оцінки ризикових ситуацій на підприємстві можна виділити два взаємодоповнюючих напрямки: якісний підхід і кількісний підхід. Якісний аналіз спрямований на визначення й класифікацію ризиків (факторів, областей, видів ризику), виявлення причин їхнього виникнення й вартісну оцінку можливих негативних наслідків і заходів з мінімізації збитку. Ціллю кількісного аналізу є чисельне визначення розмірів окремих ризиків і ризику проекту в цілому, а так само дослідження зміни критеріальних показників проекту в результаті зміни ризикованих факторів.

При ухваленні управлінських рішень щодо реалізації інвестиційних проектів необхідно використовувати організаційно-економічний механізм управління ризиками, який передбачає: використання якісного й кількісного аналізу ризиків інвестиційних проектів на підприємстві; розробку алгоритму управління ризиковою ситуацією на підприємстві в процесі реалізації інвестиційного проекту; впровадження дій підприємства з обмеження ризику залежно від періоду реагування на ризикову ситуацію в процесі реалізації інвестиційного проекту.

Запропоновані рекомендації щодо розробки організаційно-економічного механізму управління ризиками інвестиційних проектів дозволять підприємствам своєчасно реагувати на зміни параметрів інвестиційних проектів у процесі їхньої реалізації, а також ухвалювати

науково-обґрунтовані управлінські рішення.

Список використаних джерел:

1. Савчук В.П. Управління міжнародними інвестиційними проектами: навч. посібник / за заг. ред. С.І. Прилипка. – К.:КНЕУ, 2013. – 469 с.
2. Дамодаран А. Инвестиционная оценка. Инструменты и техника оценки любых активов / А. Дамодаран ; пер. с англ. – М. : Альпина Бизнес Букс, 2004. – 1342 с.
3. Гончаренко Е.Н. Финансовые методы управления инвестиционными проектами. — Одесса: Астропринт, 2008. — 208 с.

Матвійчук Д. Ю.

«Фінанси», 5 курс

*ДВНЗ «Київський національний економічний
університет імені Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник – Свідерська І.М.

Роль антикризового управління в міжнародному бізнесі

Актуальність. Світ з кожним днем змінюється та наповнюється все новими технологіями, але в діяльності підприємства можуть відбуватися непередбачені обставини, що спричиняють кризові явища. Причиною кризи може стати несприятливе макроекономічне становище та зниження ефективності діяльності підприємства, що зумовлене фінансовими та економічними проблемами.. Для забезпечення ефективного розвитку бізнесу необхідно здійснювати превентивні антикризові заходи, які є актуальними для вітчизняних та зарубіжних підприємств.

Результати дослідження. Антикризове управління є важливою ланкою для створення необхідних умов стабілізації, розвитку та поширення діяльності підприємства не тільки на внутрішньому, а й на міжнародних ринках. Антикризове управління дає можливість отримати достовірну інформацію про проблеми підприємств та виокремити вказівки, які регулюватимуть та